

ALAHADY TSOTRA FAHA-25 MANDAVANTAONA

“NY FIALONANA MANDRAVA FITIAVANA, NY FANETRENTENA AHAVITANA SOA”

Ry kristianina havana malala, efa akaiky tokoa ny fankalazana ny SINAODY sy ny fankalazana ny faha-120 taona ny ETA eny Joffre-Ville. Tsy afaka misaraka ireo satria manambara fa efa mivahatra ny finoana na dia tsy lavorary ka izay indrindra anefa no hamafisintsika amin’ny SINAODY izay iombonantsika amin’ny sinaody eran-tany izay lohahevitra mifanojo amin’ny sinaody ataontsika na ny lohateny aza: fanirahana, fandraisana an-tanana, fiombonana (mission, participation, communion). Tsy ho ela dia ho eo am-pelantantsika ny taratasy fiantsoana ny Sinaody amin’ny fomba ôfisialy araka ny lalàn’ny Eglizy. Manaraka eo ihany koa ny anaran’ireo tendrena hanatrika ny sinaody araka ny sokajiny avy.

Matoa imbetsaka i Jesoa no manambara ny fijaliana sy ny fahafatesany. Ao amin’ny Evanjely nosoratan’i Md Marka dia intelo i Jesoa no nampianatra sy nanambara mialoha tamin’ireo mpianany ny Misterin’ny Pakany. Ny voalohany dia efa henontsika tamin’ny Alahady lasa teo ; *Ny Zanak’olona dia tsy maintsy hijaly mafy sy hatosiky ny loholona mbamin’ny lohandohan’ny mpisorona sy ny mpanora-dalàna, ary hovonoina, fa hitsangana indray raha afaka hateloana (Mk 8,31), sady nataony mazava tsara ny filaza izany. Ny faharoa dia izay nohenointsika androany: Hatolotra eo an-tanan’ny olombelona ny Zanak’olona, dia hovonoiny fa hitsangan-ko velona Izy raha afaka hateloana aorian’ny nahafatesany (Mk 9,31).* Ny fahatelo kosa

Vakiteny I : (Fah 2,12.17-20

Tononkira : Salamo 53

Vakiteny II : Jak. 3,16-4,3

Evanielv : Mk. 9,29-36

indray dia ny hoe: *Indro fa miakatra ho any Jerosalema isika, ary ny Zanak’olona dia hatolotra amin’ny lohandohan’ny mpisorona sy ny mpanora-dalàna, ary hohelohina ho faty ka hatolony amin’ny Jentily ; dia hoesoiny, hororany, hokapohiny, ary hovonoiny, fa hitsangana indray amin’ny andro fahatelo (Mk 10,33-34).*

Raha ny vakiteny androany no jerena dia misy antony manokana. Tsy tantin’ny olona

ny mahita olona marina, « Mpaminany » izany hoe ireo voafidin'Andriamanitra hitory ny sitrak'Andriamanitra eo anivon'ny vahoaka. Izay no voalazan'ny vakiteny voalohany, Boky ny Fahendrena. « Helohy ho faty amin'ny fahafatesana mahafa-baraka Izy ».

Asongadina ny hafatr'i Md Jakoba fa izay misy fialonana sy fifampindaniana no loharanon'ny korontana rehetra.

Azontsika honona tsara amin'izaonahoana isika no hiatrika ny sinaody. Satria maro ny zavatra mila arindra ary efa taloha ny fiantsoana ny Sinaody erantany satria tamintsika nanao Conseil Pastoral, Filankevitra Pastôraly isika no efa niresaka fa ilaina manao sinaody isika handamina ny pastôraly fa indrindra hanana toro-lalana pastoral DIRECTOIRE PASTORAL.

Andeha aloha hiverina amin'ny tenin'Andriamanitra. Azo lazaina fa mananjara ireo mpianatr'i Jesoa satria nanambaràny ny tsiambaratelon'ny fiainany sy ny Fanjakan'ny lanitra. Nobeaziny manokana. Zava-dehibe tokoa io Misterin'ny Paka io, ka dia nampianariny sy naverimberiny imbetsaka. Ny fiainana fanarahan-dia an'i Jesoa dia tsy inona fa fiainana ny Misterin'ny Pakany isan'andro. Marina fa hoe natolotra sy novonoina i Jesoa, fa Izy mihitsy ihany koa no nanolotra ny Tenany, nanaiky ho faty mba ho famonjena antsika, noho ny fitiavana. Hoy indrindra i Md Joany hoe: *Tsy misy manam-pitiavana lehibe indrindra noho ny mahafoy ny ainy ho an'ny sakaizany.* Tsy maintsy mandalo Zoma masina izany vao afaka mifaly amin'ny fandresena sy ny fitsanganan-ko velona amin'ny Alahadin'ny Paka.

Fa na dia nambaran'i Jesoa aza izany Misterin'ny Paka izany izay fototra ny finoantsika dia tsy azon'izy ireo, mpianatra, ny heviny, kanefa dia tsy sahy nametraka fanontaniana taminy izy ireo. Natahotra sao dia ho voahozongozona ny fihevitr'izy ireo ny momba an'i Kristy, handalo fahafatesana ve Izy ? Na dia zava-dehibe tokoa aza ny fanambaran'i Jesoa ny hanjò Azy ireo mpianatra kosa dia toa manodina resaka, ka mifanditra amin'izay ho lehibe amin'izy ireo teny an-dalana. Toa irery i Jesoa na dia niaraka tamin'izy ireo teny an-dalana aza, satria taorian'ny nanambarany ny misteriny, dia zavatra hafa no noresahin'izy ireo.

Izay ihany koa ny manjo antsika miatrika izao SINAODY. Mavozo isika satria efa nisy lamina mahazatra ka tsy tiana hisy korontana. Io no mahatonga ny Papa François mananatra antsika : *«Raha mandalo vanim-potoana sarotra ny fiainan'ny Eglizintsika ka voan'ny fakam-panahy mitarika antsika hisafidy fiainana milamindamina tsy te-hivaky loha, toa izay hiroso amin'ny fihavaozana atolotr'Andriamanitra dia tsarovy fa famantarana manambara zava-dratsy izany amin'ny fiainan'izay vita Batemy. Mitory izany fa mialokaloka mitady hanohitra ny rivotra entin'ny Fanahy Masina isika. Raha mitady hivelona amin'ny fomba mahazatra tsy te-hiova, tsy te-hihavao amin'ny tsaratsara fa mifikitra amin'ny hevitra lomarina dia fantaro fa fambara ratsy izany amin'ny fiainam-panahy. Mitsoka ny Fanahy Masina saingy isika matevin-koditra. Imbetsaka anefa isika no mahita ny asa mahagaga ataon'ny Fanahy Masina eo amin'ny fiainana.»*

Nampiantso ireo mpianany i Jesoa rehefa tonga tany an-trano, ka nilaza mazava sy nampiditra tao am-pon izy ireo ny tokony ho toe-pon'izay manara-dia Azy. Izay ihany koa no ataontsika amin'izao SINAODY izao. Hiara-hifampidinika isika, hiara-hivavaka mba hahatakatra ny sitrapon'Andriamanitra fa indrindra ny hafatr'i Jesoa tamin'ny mpianany: *Izay te ho voalohany no ho farany indrindra sy ho mpanompon'ny olona rehetra.* Tsy

maintsy tsapantsika amin'ny dinika rehetra ataontsika fa tsy ny lojikan'izao tontolo izao no arahintsika. Izany no ambaran'i Md Jakoba. Ny olon'izao tontolo izao no mitady sy miady seza, te-ho lehibe, amin'izay afaka mandidy sy manapaka. Tsy mba toy izany ny fomba fisainana amin'ny fitoriana ny Vaovao mahafaly. Fiheverana sy toe-tsaina vaovao no tian'i Jesoa ananan'ireto mpianany. Izy no ohatra: Na tao amin'ny *fomban'Andriamanitra aza Izy ... naka ny fomban'ny mpanompo,... ary nilatsa-tena ho ambany, nanolo-tena hanaiky hatramin'ny fahafatesana, dia fahafatesana tamin'ny hazofijaliana (Fil 2,6-8)*. Izay te ho voalohany no manompo. Voalohany i Jesoa satria nilatsaka ho mpanompo. Izy ... *Io no lalan'ny EOY MISIONERA VITA BATEMY IRAHINA HO TABERNAKLA VELONA*.

Ambaran' i Jesoa amin'ny mpianatra tsy mihambahamba ny toe-panahy. Io ihany koa izany no tsy maintsy atrehintsika izao SINAODY izao raha tia antsika hamokatra : *Izay handray ny zazakely handray an'i Jesoa sy ny Ray*.

Nanampy an'izany teny izany koa ny fihetsika nataon'i Jesoa, izay nandray zaza anankiray, napetrany teo afovoany ary nofihiny: Na Iza *na iza handray anakiray amin'ny zazakely toy itony amin'ny Anarako, dia handray Ahy, ary izy mandray Ahy dia tsy mandray Ahy, fa mandray izay naniraka Ahy*.

Fantatsika anefa ny anjara toeran'ny zaza eo anivon'ny fiaraha-monina. Mbola misongadina eto indray ny mahasamihafa ny lojikan'izao tontolo izao sy lojikan'i Jesoa. Mila fiovam-penitra mahery vaika eo amin'ny fomba fisainana io hafatra i Jesoa. Izay tsy vitany nataony fampianarana fa nasehony mihitsy ka nandray zaza izy. Ny zaza ihany koa dia ilazàna ny madinika eo amin'ny fiaraha-monina (ny mahantra, ny fadiranovana, ny tsy misy mpiahy, tsy misy fiarovana...). Ireny indrindra no anehoan'i Jesoa fitiavana, fihiny. Izay mandray ny zazakely, ny madinika amin'ny Anarany dia mandray Azy. Endrik'i Jesoa ankehitriny izy ireo. Ambaran'i Jesoa ihany koa fa izay mandray Azy dia mandray ny Ray izay naniraka Azy.

Raha miverina amin'ny SINAODY isika dia io fiombonana amin'ny madinika no lalan'ny fitoriana. Zava-dehibe tsy maintsy imasoantsika ny fahaizana mandray ny olon-drehetra mila vonjy sy te haka hevitra amintsika. Tsy hisy anefa ny fandraisana raha tsy misy ny MIHAINO. Anisan'ny kendrentsika amin'ny dinika rehetra ny fahaizana mihaino handraisana izay voalazan'i Md Jakoba amin'ny vakiteny faharoa. Ny fahaizana mihaino, ny fandraisana hafa dia azo lazaina fa zanaky ny fitiavana. Efa noraisina sy nankaherezina ary notiavin'Andriamanitra isika ka hanao izany amin'ny hafa ihany koa: mamaly fitia. Tsy ampy anefa ny mandray, na ny manampy izay tonga amintsika, fa tsy maintsy mandeha mitady sy mamangy azy ireny mihitsy isika. Izany hoe tsy maintsy EOY MISIONERA VITA BATEMY KA IRAHINA HO TABERNAKLA VELONA eo anivon'izao tontolo izao. Tsy mandeha ho azy izany. Izany indrindra no mahatonga antsika manao izao SINAODY izao.

Ambaran'ny Bokin'ny Fahendrena izay mampisongadina fa ny fijoroana ho vavolombelona dia tena manahirana an'izao tontolo izao izay fantatsika fa anjakany ny lainga sy ny fitapitaka sy ny risoriso. Milaza miara-mahita raha manambara izany. Ambaran'ny Bokin'ny Fahendrena àry aoka tsy havoza fa hijoro hatrany amin'ny mahampivavaka na dia eo aza ny fanenjehana sy ny fitsapana maro. Misy fiavahany tokoa ny fisainana sy ny fomba fiainan'ny mpino sy ny tsy mpino. Manelingelina ny tsy mpino ny fitondran-tena sy ny fiainan'ireo mpino. Toa miana-kendry, hoy izy ireo, satria ny fiainany dia mifanohitra amin'ny azy ireo. Manorisory ka tiany hotsapaina sy hofongorana mihitsy:

*Ifanakony ny marina, satria manahirana antsika izy, manohitra ny fomba fanaontsika, maniny antsika amin'ny fandikana ny lalàna, ary manome henatra antsika ho tsy mifanaratoetra amin'izay nampianarina antsika. Na amin'izao andro iainantsika izao aza dia misy tokoa ny fankahalana sy ny fanenjehana ataon'ny hafa raha tena mijoro amin'ny fahamarinana isika, tsy mena-maso, tsy mena-miteny manoloana ny tsindry hazo lena, ny tsy rariny sy ny fanambakana atao amin'ny madinika. Hoy ireo tsy mpino hoe: *Sedrao amin'ny latsa amam-pijaliana izy hoe, hahitana izay fandeferany, hitsapana izay faharetany. Helohy hofaty amin'ny fahafatesana mahafa-baraka izy, satria araka ny filazany dia hoahin'Andriamanitra izy.**

Misy ifandraisany amin'ny fiainan'i Jesoa tokoa izay lazain'ny Bokin'ny Fahendrena. Ireo tsy mpino manenjika dia tsy iza fa ireo nanolotra, nanenjika, nanendrikendrika, nampijaly, ary namono an'i Jesoa. Ny anton'izany dia satria Izy nilaza Azy ho Zanak'Andriamanitra, nijoro tamin'ny fahamarinana, tsy nisorona fa nilaza ny marina sy nanitsy ny tsy mety. Alao hery àry, ry kristianina havana, i Jesoa mihitsy no môdely ho antsika. Tsarovy fa aorian'ny fijaliana sy ny fahafatesana dia misy ny fandresena sy ny fitsanganan-ko velona.

Ambaran'i Md Jakoba ao amin'ny Vakiteny faharoa ihany koa ny fifanoherana misy eo amin'ny fahendrena avy any ambony sy ny fisainan'ny olon'izao tontolo izao. Fantatry ny Mpanoratra tsara fa misy ao amin'ny olombelona nofo sy rà ny fialonana, ny fifampikianana, ny fikorontanana sy ny asa ratsy isan-karazany. Ny fomba sy vahaolona mba hialàna amin'izany dia ny fametrahana FIAHAVANANA SADY KRISITIANA NO MALAGASY. Io no manova ny fo sy ny fiainan'ny olona mankany amin'ny tsara hatrany. Tanisain'i Md Jakoba ireo toetoetra valon'ny fahendrena avy any ambony: *Madio, tia fihavanana, mandefitra, mora toroana, be indrafo amana voka-tsoa, tsy miangatra, tsy mihatsaravelatsihy.* Angatahontsika amin'Andriamanitra ireo fahasoavana ireo, ary iezaho ny hampihatra azy eo amin'ny fiainana. Ambaran'i Md Jakoba ihany koa fa ny ady amampifandirana dia avy amin'ny filandratsin'ny nofo. Io no fototry ny fahotana: fitsiriritana, tsy fahalalana onony, mety ho tonga hatrany amin'ny famonoana olona aza izany. Anjarantsika àry ny miady sy manohitra amin'ny haratsiam-panahy manimba, misakana antsika tsy hiaina ny fahamasinana sy ny fiainana maha-kristianina araka marina. Matetika tokoa diso ady atrehina isika : Tsy ny ratsy no iadiana fa ny rahalahy. Mila miova izany mba ho afaka hanorina FIANAKAVIAM-BEN-JANAHARY, FRATELLI TUTTI, OLO ARAIKY ISIKA JIABY.

Jesoa Tompo Zoky ô ampio izahay hiova ka hiasa ho an'ny Evanjely. Ny Fanahy Masina anie hanilo anay mandritra izao SINAODY izao ka ny dinika ataonay hanampy anay ho EOVI MISIONERA TABERNAKLA VELONA . Masina Maria Renin'ny Eglizy mila rady aminao izahay ahafahanay mijoro ho tena vavolombelona. Ampianaro izahay hiova fo ka hanahaka ny fonao. Hanana fanetren-tena tahaka anao. Md Josefa Ray Mpiaron'ny Eglizy eran-tany mivavahà ho anay fa indrindra ireo tompon'andraikitra rehetra na eo anivon'ny Eglizy na eo anivon'ny Fiaraha-monina hanana fon-dray ka hiahy ny madinika mandrakariva. Amena

Mompera Arseveka Mgr Benjamin Ramaroson